

Een terugblik op 25 jaar NVMO

L.N. Bouman, H.J.M. van Rossum

De beginjaren

Het initiatief tot de oprichting van de vereniging is afkomstig van prof. dr. P.Thung. Als voorzitter van de Interfacultaire Onderwijscommissie meldde hij in november 1970 dat deze commissie het initiatief had genomen tot oprichting van "een vereniging of werkkring voor onderzoek en ontwikkeling van het medisch onderwijs in Nederland".

Deze vereniging zou kunnen worden ingeschakeld "bij het opstellen van interfacultaire preadviezen op onderwijsgebied, bij het gezamenlijk verrichten van onderwijsresearch, of bij het entameren van interfacultaire projecten op het gebied van instructiemateriaal, docententraining en dergelijke".

Na een fase van voorverkenning werden tijdens een Boerhaave-symposium in september 1972 de aanwezigen opgeroepen zich aan te melden als potentieel lid van de "Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs in oprichting". Er werd na enig voorwerk een bestuur gevormd onder Evert Reerink als voorzitter en met Floris Reitsma als secretaris. Wim Bender, Jaap Reepmaker, Henk Roelink (contacten met de KNMG) en Paul van de Lugt (verzorgde het logo) completeerden het bestuur. André Broekmans uit Leiden was het eerste student-lid. Vanaf het begin vervulde Marijke Vleeschdraager (na haar huwelijk met Otto Sterman: Sterman-Vleeschdraager) het secretariaat. De Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs (NVMO) presenteerde zich als vereniging op 15 december 1972 tijdens een in Utrecht georganiseerde discussieconferentie over kernproblemen in het medisch onderwijs. De eerste huishoudelijke vergadering werd uitgeschreven op 22 november 1974 tijdens de eerste 'echt eigen' activiteit, een studiedag over affiliaties in Utrecht met negentig deelnemers.

De toekomst van de boreling zag er zonnig uit. Er was in het begin van de jaren zeventig

veel 'onderwijsgeld' beschikbaar voor de zeven medische faculteiten (Rotterdam was de benjamin, Maastricht moest nog worden opgericht). Alle medische faculteiten beschikten over diensten voor de ontwikkeling van medisch onderwijs, met een personeelsbezetting van soms wel vijf onderwijskundigen. Tevens was er ruime ondersteuning door audiovisuele diensten, die over complete opnamestudio's beschikten. Er ging een golf van onderwijsvernieuwingen door Nederland: het curriculum werd van een zevenjarige cursus omgevormd tot een zesjarig programma. Nieuw waren de zogenaamde juniorco-schappen, die de studenten in staat moesten stellen om vóór het doctoraal praktische ervaringen met patiënten op te doen, waardoor het bestuderen van de theorie effectiever en efficiënter zou kunnen verlopen!

De eerste jaren van de NVMO kunnen gekenschetst worden als amateuristisch in de ware zin van het woord. De leden waren actief, creatief en er was veel en intensief persoonlijk contact. Uitwisseling van ideeën was er volop, onder andere via de al eerder door Harm Tiddens in het leven geroepen Interfacultaire Commissie voor Onderzoek van Medisch Onderwijs (ICOMO). De faculteiten namen zelf vele initiatieven: Rotterdam en Utrecht organiseerden samen een meerdaags symposium over simulatiepatiënten in het onderwijs, bij welke gelegenheid Barrows uit McMaster zijn kunsten ten beste gaf. Leiden organiseerde een